

September 2010

Op training loopt alles vlot, behalve dat ik opnieuw niet vlot bij mijn baasje kom en niet in zit-voor kom zitten. Ik kom traag af, ik twijfel en blijf voor mijn baasje staan (ofwel wil ik direct aan de voet komen). Het is precies of de zit-voor is er teveel aan. We hebben de zit-voor dan maar opnieuw geoefend steeds al lokkend met een balletje. Het moment dat ik in beweging kom kreeg ik mijn click, ik loop wat vlugger en kom enthousiast in zit-voor om mijn balletje te krijgen.

Ik ben een gans weekend mee geweest naar Westmalle en Dordrecht (Nederland). In Westmalle was het wandelen tussen de bossen en in Dordrecht een heel stuk langs de Maas.

Mijn eerste Debutantenwedstrijd viel wat tegen aangezien ik een nul had op de standen. We moesten beginnen met de oefening liggen naast een band. Ik bleef al wat achter bij het stappen naar het beginpunt omdat mijn baasje in trage pas naar de band ging. Aangekomen kreeg ik direct het bevel van "af", terwijl mijn baasje eigenlijk mij had wat moeten lokken tot juist naast hem. Mijn baasje sloeg wat in paniek, stond met een gestrekte arm zijdelings naast mij (wat hij zelf niet beseftte), en gaf me onmiddellijk een tweede bevel waarop ik even zakke. Op het derde bevel lag ik met mijn voorpoten nog steeds 5 centimeter van de grond. De druk was te groot met als gevolg een gefrustreerd baasje. De rest van al de andere oefeningen viel echter wel goed mee wat hoopvolle vooruitzichten met zich meebrengt. Mocht ik mijn standen perfect hebben uitgevoerd was ik zelfs als eerste geëindigd. Alleen moet ik ook nog wat vlotter en enthousiaster naar mijn baasje toelopen, zowel tijdens de onderbrekingsoefening als de oefening plaats. Tussen al de oefeningen door werd ik geknuffeld door mijn baasje en waren we aan het bekvechten zonder de groep te storen. Wedstrijden spelen moet immers een plezier blijven ! De uitslag van mijn wedstrijd vindt u in de rubriek "gehoorzaamheidswedstrijden". Ik was uiteindelijk nog 12de van 48 deelnemers.

We hebben getraind na een hevige regenbui en de helft van het plein stond onder water. Hierdoor was het eens trainen op een andere ondergrond. Door mijn hevigheid trek ik mij daar niets van aan. Het mooie van trainen met de clicker is weeral eens gebleken : ik moest mijn plaats doen op een tafel op veren en mijn leiband lag juist op één van de hoeken. Toen ik het bevel van plaats kreeg, liep ik naar de tafel, maar bleef er voor staan. Er werd geduldig gewacht met de click. Ik geraakte gefrustreerd, keek naar mijn leiband en sprong uiteindelijk op de tafel. Dit werd onmiddellijk gevolgd door een click en een jackpot (langer spelen met mijn juten speeltje).

De dag van het Belgisch kampioenschap was Cash op bezoek. Het was een ganse dag bekvechten geblazen en rennen tot één van beiden uit de bocht vloog. Spelen met mijn bal met de kleine gasten erbij vormt ook geen probleem. Na een berichtje wisten we die dag ook dat de 2 van de 4 Briards in PI het zeer goed hadden gedaan (2de en 3de plaats). Bezoek de website van de Briards “de la Maison Echaruq” maar eens. Mijn Papa Aquino in PII had minder gepresteerd. In elk geval een dikke proficiat, pa, broers en zussen, voor de prachtige prestatie !! Hopelijk presteren de “I” Briards even goed. We kunnen er nu alleen maar van dromen en hopen dat één van ons ooit de eerste plaats behaalt. Aan ons om al de Border Collies eens een poepje te laten ruiken !!

Nog steeds gaan we dagelijks s’ avonds wandelen gedurende een half uur. Gedurende dit half uur loop ik steeds vrij rond en spurt in het veld achter elk konijn of haas dat ik in de verte bespeur. Op die manier loop ik wel dagelijks een kleine 4 à 5 kilometer. Telkenmale ik thuis kom, drink ik een volledige kom water uit, en recupereer daarna gedurende een klein uurtje.

Als ik gaan zwemmen ben, loop ik daarna thuis heel hevig. Een ganse namiddag heb ik mijn bazinnekken lastig gevallen door haar te bespringen langs alle kanten en dit tot vervelens toe.

Mijn hormonen werkten aan een hoog tempo en pas tegen de avond was ik afgekoeld.

Voor de eerste keer in mijn leven spring ik zonder hulp in de koffer van de wagen. Voordien moest mijn baasje nog steeds mijn poep omhoog tillen. Het heeft lang geduurd, maar zoals je ziet is geduld hebben een mooie gave.

Voor de eerste maal heb ik tijdens training de oefening plaats gedaan zonder leiband. In de plaats van mijn leiband lag een klein stukje konijnenvel met dezelfde reuk erop die we al maanden gebruiken. Tweemaal hebben de oefening gedaan en het was tweemaal perfect. Vanaf nu is de leiband volledig afgebouwd. Voor de andere oefeningen (standen, onderbreking, wandeling) trainen we ook meer en meer gebruik makend van en al zittend op een stoel.

Iron

Ontwerp, uitvoering en onderhoud: [Renaat Van Poelvoorde ©RVP2009-2010](#)